

A.C. Sas

***RĂSPUNS LA OBIECȚIILE
ADVENTIȘTILOR DE ZIUA A ȘAPTEA***

**„...Și fiți gata întotdeauna să dați un răspuns
oricărui om care vă cere un motiv al speranței
care este în voi, cu blândețe și teamă.”**

1 Petru 3:15 (trad. engl.)

Editura Păzitorul Adevărului
Făgăraș – 2021

Prefață

Această carte este pregătită cu scopul de a explica motivele credinței noastre, existența noastră ca Mișcare, și pentru a răspunde la Obiecțiile poporului adventist de ziua a șaptea în ceea ce ne privește.

Nu s-a intenționat ca această carte să fie folosită ca o provocare, nici ca un mijloc de învrăjbire și nici ca o acuzație împotriva bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Noi dorim numai să explicăm obiecțiile care sunt aduse împotriva Mișcării de Reformă, după cum le vedem și le înțelegem noi.

Suntem conștienți că prejudecata este cel mai mare impediment pentru acceptarea adevărului, iar cei care au prejudecăți împotriva Mișcării de Reformă vor încerca să dezmință sau chiar să respingă explicațiile noastre. Mai știm că nu toți cei care citesc această carte vor fi de acord cu răspunsurile date. Chiar dacă tunetele de pe Sinai ar fi rostit aceste cuvinte, ar exista, totuși, unii care s-ar împotrivi.... însă noi credem că unii dintre cei care cercetează după adevăr, în aceste ultime zile, vor fi luminați.

Folosim expresia „marea clasă” cu referire la Biserica Adventiștilor de Ziua Șaptea, o titulatură care se găsește în Spiritul Profeției. (Tragedia Veacurilor, e. 608, r. 557).

Nu se răspunde tuturor obiecțiilor împotriva Mișcării de Reformă în această carte, pentru că noile teorii, idei și obiecții nu au sfârșit. Se dau răspunsuri numai la cele mai des întâlnite obiecții.

Ne rugăm ca cititorul să poată beneficia de pe urma răspunsurilor date și ca Mișcarea de Reformă să poată fi văzută într-o lumină în întregime nouă.

Editorii

În cuprinsul acestei broșuri, veți fi îndemnați să citiți și alte lucrări cu subiecte asemănătoare celor tratate în broșura de față. Dintre acestea: „Hristos bate la ușă” și „Un ‘alt înger’”, sunt deja traduse și în limba română. Ele pot fi obținute de la sediul redacției noastre.

Răspuns la Obiecția Nr. 1

NU EXISTĂ A OPTA BISERICĂ

Obiecția: Există numai șapte biserici în Apocalipsa, cap. 2 și 3, iar Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea este ultima. Mișcarea de Reformă ar constitui a opta biserică.

Răspuns: În Apocalipsa noi găsim scrisori trimise celor șapte biserici din Asia Mică. Aceste biserici existau în orașe cu acele nume. Erau mai multe de șapte orașele în care existau Biserici Creștine, dar au fost alese numai șapte cărora Isus le-a trimis solii speciale. Nici biserica din Antiohia, nici cea din Colose nu sunt menționate acolo. Cele șapte biserici reprezintă Biserica Creștină unică, mergând prin șapte perioade de timp. Soliile conținute în ele sunt pentru Biserica de la începutul Erei Creștine, până la sfârșitul timpului.

Spiritul Profeției spune:

„Numele celor șapte biserici sunt simbolice pentru bisericile din perioade diferite ale erei creștine. Numărul șapte indică desăvârșirea și este simbolic în ce privește faptul că soliile se extind până la sfârșitul timpului. În timp ce simbolurile folosite descoperă condiția bisericii la diferite perioade ale istoriei lumii.” (I.F.A., e. 585, r. 459).

Perioadele bisericii sunt, după cum urmează:

Efes	–	27d.Hr.	–	100 d.Hr.
Smirna	–	100 d.Hr.	–	323 d.Hr.
Pergam	–	323 d.Hr.	–	538 d.Hr.
Tiatira	–	538 d.Hr.	–	1798 d.Hr.
Sardes	–	1798 d.Hr.	–	1833 d.Hr.
Filadelfia	–	1833 d.Hr.	–	1844 d.Hr.
Laodiceea	–	1844 d.Hr.	–	Sfârșit.

În perioada Laodiceei, catolicii, protestanții, adventiștii, religiile păgâne ca și ateii, sunt toți laodiceeni, în sensul că ei toți trăiesc în era Laodiceei. Însă condiția Laodiceei nu poate fi condiția bisericii lui Dumnezeu, pentru că dacă este așa, ei sunt scuipați din gura Domnului. A fi scuipat, înseamnă a fi lepădat.

„Figura scuipării din gura Sa, înseamnă că El nu poate oferi rugăciunile noastre sau expresiile noastre de dragoste lui Dumnezeu. El nu poate sprijini învățăturile voastre din cuvântul Său. sau lucrarea voastră spirituală în niciun fel. El nu poate prezenta manifestările voastre religioase cu cererea ca harul Său să vă fie acordat.” (6 T., e. 408, r. 376).

BISERICA VA DURA PÂNĂ LA SFÂRȘIT

Obiecția: Dumnezeu a promis prin Spiritul Profeției că Biserica A.Z.Ș. va merge până la sfârșit, până la împărăția din Ceruri. Ea va fi biserica triumfătoare.

Răspuns: Nu există nici o îndoială cu privire la faptul dacă poporul lui Dumnezeu va fi sau nu biserica victorioasă. Chestiunea care se pune este aceasta: cine are calificarea drept Biserică a Rămășiței? Predicatorii și poporul „marii clase”, citează adesea următoarele afirmații:

„Sunt încurajată și fericită pe măsură ce-mi dau scama că Dumnezeu lui Israel călăuzește încă pe poporul Său și că EI va continua să fie cu ei, chiar până la sfârșit.” (2 S.M. 406).

„Să avem credința că Dumnezeu este pe cale să ducă nobilul vas care poartă poporul Său, în siguranță, în port.” (2 S.M. 390).

„Biserica poate apărea aproape căzută, dar ea nu cade. Ea rămâne, în timp ce păcătoșii din Sion vor fi cernuți afară – pleava este separată de grâul prețios.” (2 S.M. 380).

Membrii Bisericii A.Z.Ș. care folosesc aceste afirmații din Mărturiile în apărarea lor, adoptă o sofistărie catolică, citând Matei 16:18: „Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile locuinței morților nu o vor birui.” „Binecuvântată promisiune”, spun catolicii, „biserica este construită pe stâncă și biserica noastră este încă biserică lui Dumnezeu. Porțile iadului nu vor triumfa asupra ei.”

Mai mult decât această promisiune sigură dată ucenicilor în dispensațiunea creștină, a fost promisiunea făcută iudeilor, în Vechea dispensațiune. Ea sună:

„Astfel vorbește Domnul, care dă soarele pentru ziua și dă porunci lunii și stelelor pentru lumină noaptea, care agită marea atunci când valurile ei urlă; Domnul Oștirilor e numele Lui: dacă aceste rânduieli se depărtează dinaintea Mea, vorbește Domnul, atunci sămânța lui Israel va înceta și ea să mai fie o națiune înaintea Mea, pentru totdeauna. Astfel vorbește Domnul: Dacă cerurile de deasupra pot fi măsurate și temeliiile pământului de dedesupt pot fi cercetate, și Eu voi lepăda sămânța lui Israel pentru tot ce au făcut, ei, zice Domnul.” (Ieremia 31:35-37, engl.)

Dacă un iudeu religios citește 2 S.M. 406 și cercetează promisiunea lui Dumnezeu prin Ieremia 31:35-37, el ar trebui să exclame: „Lăudat fie Dumnezeu! Suntem încă națiunea Lui Dumnezeu, poporul Său, în lumina cuvintelor lui Ieremia și a ceea ce El a promis prin E.G. White. Dumnezeu este cu poporul Său Israel și va fi cu noi chiar până la sfârșit. Soarele, luna și stelele

RĂMĂȘIȚA NU ESTE BABILON

Obiecția: Mișcarea de Reformă a Adventiștilor de Ziua a Șaptea învață că Biserica Adventiștilor de Ziua a Șaptea este Babilon. Sora White spune că nu trebuie să ne asociem cu cei care numesc Biserica Rămășiței Babilon.

Răspuns: În 1893, un membru de rând. fr. Stanton, adventist de ziua șaptea, a publicat, împreună cu asociații săi, o broșură intitulată „Marea Strigare”. Acea broșură a fost mult răspândită printre adventiștii de ziua a șaptea. El susține teorii și doctrine false asupra multor puncte:

1) El învață că biserica a devenit Babilon deoarece ea era organizată cum erau și celalte biserici. Avertizarea Ellenei White împotriva unei astfel de acuzații a fost dată astfel:

„Acei care încep să vestească o solie pe propria lor răspundere și care, în timp ce pretind a fi învățați și conduși de Dumnezeu, își fac o lucrare specială din a dărîma ceea ce Dumnezeu de ani de zile a construit, nu fac voia lui Dumnezeu. Să fie cunoscut faptul că acești bărbați sunt de partea marelui înșelător. Nu-i credeți. Ei se aliază cu vrăjmașii lui Dumnezeu și ai adevărului. Ei vor lua în **derădere rânduiala predicatorilor ca sistem preoțesc.**” (M.Sp., e. 51. r. 36).

Anterior aceluși timp. E.G. White a afirmat deja că la începuturile Mișcării Advncnte, unii au crezut că dacă biserica se organizează, ea devine Babilon:

„3 august 1861. Mi s-a arătat că unii s-au temut că biserica noastră ar deveni Babilon dacă ei se organizează; dar cei din centrul New York-ului au devenit un Babilon complet, confuzie.” (1 T., e. 270, r. 260).

Unii dintre credincioșii adventiști au fost numiți de sora E. G. White nu doar Babilon, ci Babilon complet, deoarece ei erau încurcați și diferiți unul de celălalt în opinii și doctrine și se opuneau ordinii, sistemului și organizației.

2) Un alt punct din învățătura lui Stanton a fost teoria neplătirii zecimii: „Înțeleg”, spune sora White, „că voi vestiți de asemenea că noi n-ar trebui să plătim zecimea.” (M.Sp., e. 60, r. 44).

Aceasta a fost o altă doctrină sfântă, împotriva căreia Stanton și asociații lui și-au ridicat vocea și pana.

3) Ei au fixat și data pentru cea de-a doua venire a lui Isus. E.G. White i-a avertizat cu aceste cuvinte:

„Dacă porți jugul lui Hristos, dacă ridici povara Lui, vei vedea că există

REFORMA ÎN BISERICĂ

Obiecția: Noi știm că Biserica A.Z.Ș. are nevoie să fie reformată, dar aceasta trebuie să fie făcut în interiorul, nu în exteriorul bisericii. Separarea de Biserică nu este justificabilă.

Răspuns: Suntem din toată inima de acord că orice reformă adevărată trebuie să înceapă în interiorul bisericii apostaziate. Aceasta a fost experiența servilor lui Dumnezeu în fiecare reformă din istoria Bisericii Creștine. Dar a putut lucrarea de Reformă să continue și să fie finalizată în interiorul bisericii mamă apostaziate? Aceasta este întrebarea crucială.

Să luăm în considerare istoria trecutului și să vedem dacă putem învăța lecțiile pe care Domnul dorește ca noi să le învățăm.

Separare în Biserica Iudaică

„Sinedriul a lepădat solia lui Hristos și a înclinat în favoarea morții Lui: de aceea Isus S-a depărtat de Ierusalim, de preoți, de Templu, de conducătorii religioși și de poporul care fusese instruit în lege și s-a întors spre o altă clasă spre a-și vesti solia și a-i strânge pe toți cei care ar trebui să ducă Evanghelia la toate națiunile.

„După cum viața și lumina oamenilor au fost lepădate de autoritățile eclesiastice din zilele lui Hristos, tot așa au fost lepădate în fiecare generație următoare. Iarăși și iarăși s-a repetat retragerea lui Hristos din ludeea. Când reformatorii au predicat cuvântul lui Dumnezeu, ei nu s-au gândit să se despartă de biserica stabilită; dar conducătorii religioși n-au tolerat lumina și cei care o purtau au fost siliți să caute o altă clasă care tînjea după adevăr. În zilele noastre puțini dintre preșinșii urmași ai reformatorilor sunt îndemnați de spiritul lor. Puțini ascultă de vocea lui Dumnezeu și sunt gata să primească adevărul în orice formă s-ar putea prezenta. Adesea, acei care merg pe urmele reformatorilor sunt forțați să se întoarcă de la bisericile pe care le iubesc, pentru a declara învățătura limpede a cuvântului lui Dumnezeu. Și de multe ori, cei care caută după lumină, sunt obligați de către aceeași învățătură să părăsească biserica părinților lor ca să-i poată da ascultare.” (H.L.L., e. 232, r. 216).

Nu au existat mai multe afirmații scrise în această privință, dar aceasta ar trebui să fie mai mult decât suficientă spre a dovedi că reformatorii din toate timpurile au fost forțați să se separe de biserica-mamă aposlaziată.

DESPĂRȚIREA LA DECRETUL DUMINICAL

Obiecția: Separarea care ar trebui să aibă loc în biserică va fi în timpul marelui cerner, la decretul duminical. Separarea Mișcării de Reformă de Biserica A.Z.Ș. este prematură.

Răspuns: Am afirmat deja în Obiecția Nr. 9 profețiile despre o separare în Biserica A.Z.Ș. și am arătat împlinirea istorică a acelor profeții. Vă rugăm să le citiți din nou.

Suntem cu toții de acord că la timpul decretului duminical va avea loc o separare în rândurile „marii clase”. Dar aceea este deja a doua separare prezisă în profeție. Trebuie să fim atenți să nu le amestecăm, cum fac protestanții cu cele două legi. Ei nu pot vedea cele două legi în Biblie, dar noi putem. Iudeii așteaptă venirea lui Mesia și cu siguranță că El va veni curînd, dar aceasta este deja a doua Sa venire. Ei nu pot vedea împlinirea profețiilor la prima Sa venire, dar noi putem. Așa este și cu problema celor două separări din Biserica A.Z.Ș.

Prima separare survine cu un timp rezonabil înainte de ploaia târzie, spre a pregăti poporul pentru ea. A doua separare survine după ploaia târzie, la decretul duminical, atunci când nu va mai fi timp spre a începe o lucrare de reformă. Cele ce urmează sunt referiri la prima separare:

- 1) 5 T., e. 101, r. 97 – Metalul de rând va fi respins, în timp ce metalul pur va fi atras de magnetul sfințeniei și al adevărului. Aceasta înseamnă o separare.
- 2) Ch.S., e. 41; Sfat.pt.serv.creșt., 36 – În 1893 mai puțin de unul din 20 erau credincioși și ei trebuiau „să iasă” dintre cei 95 la sută majoritari și să fie „separați”.
- 3) Ex.Viz., e. 269, 270, r. 201 – Sfatul către Laodiceea cerne gruparea, ceea ce are ca rezultat o separare. Majoritatea este pierdută din vedere de către profeta.
- 4) T.V., e. 608, r. 557 – În timpul apropierii furtunii, înainte ca ea să ajungă, o „mare clasă” de Adventiști de Ziua a Șaptea își părăsesc poziția și vor trece în rândurile împotrivorilor. Ei devin cei mai înverșunați vrăjmași ai „fraților lor de altădată”.
- 5) 6 T., e. 400, r. 369 – Separarea va fi văzută în rîndurile Adventiștilor de Ziua a Șaptea când cei care au fost gata să ia armele de război vor ceda ispitei.